

Ens trobem davant d'un empresari que treballa en el món de la confecció des del 1950. **"Nosaltres som sastres d'ofici que ens dediquem a la confecció industrial. Diria que la meua feina és vocacional, em sento a gust treballant, fent un producte, intentant millorar-lo i lluitant a cada moment."**

Lluís Borràs assegura que la figura del seu pare, Josep Borràs, el va influir força: **"Va ser un home que vivia per la feina, que estalviava per poder anar comprant màquines de cosir noves. Era un sastre d'aquells que feien venir els clients a casa perquè triessin les teles, per poder prendre mides i emprovar-los els vestits. Penso que, si no hagués estat per ell, m'hauria dedicat a fer una altra feina. Va ser ell qui va posar aquella primera pedra que em va permetre continuar fent tot això."**

Però des que el pare d'en Lluís feia vestits a mida fins avui ha plogut força, i amb el temps **"aquella artesanía d'aleshores ha evolucionat cap a la confecció i aquesta, a la vegada, també ha canviat. Avui en dia, la gent hauria de saber que un vestit fet per un artesà no és més bo que un que hagi estat fabricat mitjançant la confecció industrial, ja que aquesta darrera té una maquinària molt especialitzada que permet millorar substancialment els acabats."**

Lluís Borràs dirigeix l'empresa familiar i té tota la confiança posada en Oriol, un dels seus tres fills: **"Ara el xiquet té 25 anys i s'està integrant al negoci. Ell iniciarà la tercera generació, sé que se'n sortirà i que em donarà la tranquil·litat que espero."** És conscient que arribarà un dia que haurà de cedir el timó de l'empresa: **"Crec que continuar amb una empresa que ha aixecat un altre és complicat. L'empresa és el dia a dia, s'ha de lluitar constantment i costa delegar, tot i que de mica en mica ja ho vaig fent. Veig que l'Oriol se'n surt, que està adquirint experiència, fet molt important perquè nosaltres no tenim escoles i la nostra manera d'aprendre és a base d'equivocar-nos."** Lluís Borràs és una persona humil i modesta i tots els seus mèrits els comparteix amb la seva dona, Mari. **"Ella és la mà dreta de l'empresa, li agrada l'ofici i sap què ha de fer a cada moment."**

De tota manera, el fet de tenir un negoci familiar no sempre és agradable, **"els problemes sempre hi són, i quan tanques te'ls portes a casa, es comenten amb la dona i el fill, es discuteixen, es pensen solucions... Els empresaris no tenim horaris."**

Confeccions Borràs es dedica a fabricar exclusivament americanes d'home. Els pantalons que completen el vestit que trobarem a les botigues els confeccionen altres empreses. Es tracta d'una cadena productiva en la qual l'empresa comercial que ha dissenyat el producte té la funció d'ajuntar les peces, distribuir-les i vendre-les. **"Nosaltres formem part d'un procés. Hi ha qui dissenya els models i s'encarrega de buscar els tallers especialitzats perquè fabriquin el producte que proposen. Una vegada confeccionats tots els productes, l'empresa comercial recull les peces i les conjunta per poder-les enviar als clients."**

El disseny dels elements que es fabriquen va a càrrec de les empreses comercials, i elles són qui van a les fires per captar les tendències.

"Nosaltres venem el 90% de la nostra producció a una marca en concret: Grisby. Aquesta empresa és la que es dedica a la comercialització, a la venda a l'engròs. Ells ens absorbeixen el gènere, són part de l'empresa. Entre els uns i els altres formem una mena de patrimoni." Actualment, la maquinària que s'utilitza en el disseny i patronatge de les peces de roba és molt sofisticada, bona part prové de l'estranger i funciona informàticament. **"El dissenyador diu com vol cada model, amb quin teixit i quins acabats. Aleshores es preparen els prototipus, que costen de dibuixar perquè no és el mateix fer els patrons sobre el paper que sobre la roba: el paper no es mou, però els teixits són vius i cadascun reacciona de diferent manera. Un cop hem acabat les mostres, si són tal i com el dissenyador les volia, es defineix el nou patronatge i tall industrialitzat de les americanes, amb l'ajuda de les eines informàtiques. A partir d'aquí se'n duu a terme la producció."**

Confeccions Borràs no s'ha de posar en contacte amb les botigues al detall. Aquestes s'entenen amb Grisby, que és qui, al seu torn, fa la comanda als industrials, entre ells Confeccions Borràs. Fins i tot els poden encarregar peces molt concretes de mides especials per a clients que tenen talles fora del normal. **"Nosaltres ens dediquem tant a la vessant més artesana del món del vestit com a la industrial. Tenim molta cura del procés i no volem descuidar els acabats. Per això, confeccionem 200 americanes diàries quan en podríem fer 500."**

Lluís Borràs, tot un professional en el món de la confecció industrial, confessa que **"jutjar-se un mateix és molt difícil, però penso que ens trobem en un nivell molt alt i que cada dia treballem fort per intentar arribar més amunt. El nostre gènere es troba en botigues distingides d'arreu d'Espanya, està ben valorat, amb una bona imatge. Això és important perquè la gent vol un bon producte, amb una relació qualitat-preu correcta. El que l'encareix és la mà d'obra, i la diferència amb peces menys treballades rau en la qualitat que oferim."** Els productes fabricats als denominats països del Tercer Món poden oferir una possible competència en el seu preu, **"però la nostra confecció va destinada a un segment de mercat determinat, el nostre producte no el compra tothom. Amb això vull dir que aquests països no ens suposen una competència directa perquè el que ells proporcionen no és el que nosaltres oferim. El que marca la diferència és la qualitat de la confecció i el disseny."** I afegeix: **"Els nostres clients són exigents i són els qui ens permeten mantenir-nos en el mercat. Quan el consumidor ja ha comprat la nostra marca anteriorment i necessita un altre vestit nou, es recorda d'aquella confecció que el va fer sentir-se a gust i repeteix."**

Finalment, ens explica què significa per a ell ser empresari industrial: **"Per a mi no és una manera de guanyar diners, és una manera de viure. El que em treu la son és la càrrega social que porto al damunt, perquè darrere meu hi ha molts treballadors que depenen de mi. Això, evidentment, angossa tota persona que sigui una mica responsable."**

“Per a mi ser empresari industrial és una manera de viure”

Lluís Borràs - Reus (Baix Camp)